

Цѣла чета отъ юнаци
безъ тояги, безъ калпаци,
отъ студениѣ страни
идатъ въ приказни шейни.

Първо, тройката отбрана:
Снѣжко, Скрежко и Буряна,
сетне, вижте Дѣдо Мразъ,
най-подиръ — самата азъ.

Снѣжко само щомъ пристигне,
ще политне, ще се вдигне
и отгоре, тупа-лупа,
сребренъ снѣгъ ще понатрупа
по поля и планини —
чудни бѣли пелени.
Той ще топли семенцата,
той ще радва сърдчицата.

Скрежко ще се свий съ измама
подъ стрѣхитѣ, ужъ го нѣма.
Но, нали си е художникъ,
той картини всевъзможни
по стѣклата ще нашари:
вълци дебнещи кошари,
зайци сиви и лисани
и крѣсливи гладни врани.
Тукъ леговища съсъ мечки,
тамъ цвѣтя и бубулечки,
самодиви въ колесници,
среброкрили райски птици
и каквото друго още
Скрежко си намисли нощемъ.

Вѣтърничава Буряна
ще се прибере въ Балкана,
та понѣвга въ ледна нощъ
да се спуща съ дива мощъ,
да събаря гдето мине
и дървета, и комини.
Да не бждете страхливи,
да не бждете плачливи!
Най-подиръ ще се смири
и наново ще се скрий
по-задълго въвъ Балкана
тазъ лудетина Буряна.

Дѣдо Мразъ безъ залѣгалки
ще направи вредъ пързалки,
да летятъ по тѣхъ деца
съ чисти румени лица.

Ами азъ, злочеста баба?
Нито виждамъ, както трѣба,
ни вървя добре, ни слушамъ,
и дошло ми е до гуша,
да ме хока и прокллина
всѣка божия година.
Но, деца, не се плашете,
Баба Зима приежете.
Ту сърдита, ту добричка
азъ еднаква съмъ къмъ всички.
Пъкъ и вѣчна ли ще бжда?
Пролѣтътъ ще ме изпжди.
Ха сега, добъръ ви день —
първия ви зименъ день!

Христо Огняновъ